

Magt i Besiddelse af og tilegner sig vortligt Gods, som tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indbyggere, straffes, naar Handlingen ikke gaar ind under Bestemmelserne i §§ 147, 148, 152 eller 153, for Plyndring med Fængsel i 2den Grad eller større Straf indtil Strafarbejde i 6 Aar. Efter Plyndringen af flere i Forening, kan Straffen for Hovedmændene stige til Strafarbejde i 10 Aar.

§ 150.

Den, som under saadan Plyndring dræber Nogen eller tilføier ham en Legemsstade af den Art, som omhandles i borgerlig Straffelov § 204, straffes efter de borgerlige Love om Drab eller Røveri.

§ 151.

Naar Nogen i fjendtligt Land stjæler eller raner Gods, der tilhører den fjendtlige Stat eller dennes Indbyggere, straffes han med Fængsel eller større Straf indtil Strafarbejde i 4 Aar. Skal Nogen dømmes efter denne Paragraf, eller bliver Nogen, som er dømt efter samme, senere tiltalt for Tyveri eller Ran, komnie Reglerne om gjentaget Tyveri ikke til Anvendelse.

§ 152.

Den, som i fjendtligt Land, uden at Handlingen retfærdiggjøres ved Nød, paa en aabenbar Maade egenmægtig tilvender sig fra Landets Indbyggere Fødemidler til Brug for sig selv eller den Afdeling af Krigsmagten, hvortil han hører, eller for de til samme hørende Heste, eller andre Livsformødenheder til Afhjælpning af Savn paa saadanne, straffes, naar derved ingen personlig Vold er udøvet, med Fængsel eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse.

Udøves derved Vold imod nogen Person, kan Straffen skærpes indenfor Grændserne af Straffen for Plyndring.

§ 153.

Den, som ulovlig paalægger og inddriver Krigsbeskatninger, eller inddriver Mere deraf, end han er beføiet til, straffes, naar det ikke sker i egennyttig Hensigt, med Fængsel, eller med Embeds eller Bestillings Fortabelse. Udøves derved personlig Vold eller trues dermed, kan Straffen skærpes indenfor Grændserne af Straffen for Plyndring. Efter Forbrydelsen i egennyttig Hensigt, betragtes Gjerningen som Plyndring.

§ 154.

Den, som egenmægtig, og uden at Handlingen retfærdiggjøres ved Nødvendighed, affordrer et Lands Indbyggere fri Befordring eller tager fremmede Befordringsmidler i Brug, straffes med Fængsel.

§ 155.

Den, som misbruger den militære Magt til forsættlig at ødelægge eller beskadige fremmed Eiendom, anses, om det end sker i fjendtligt Land, med den Straf, som de borgerlige Love fastsætte for slige Gjerninger, for saa vidt ikke for særlige Tilfælde en egen Straf er bestemt i de militære Love. Dog dersom den, der ubeføiet foretager en saadan Handling, har havt rimelig Anledning til at anse sig berettiget til samme, skal Straffen kunne nedfættes eller endog aldeles bortfalde.

§ 156.

Dvæs Voldsomheder mod Nogen, der er sat under militær Beskyttelse, eller røves, stjæles, ødelægges eller beskadiges Gods under lige Varetægt, og denne Beskyttelse har været